

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det er jo et utrolig vigtigt problem, som forslagsstillerne tager op, og vigtigt at vi tager fat på at se, hvad vi kan gøre for at forebygge, at unge kommer så langt ud, at de overvejer og måske forsøger selvmord.

Jeg er meget enig i de forslag, der har været fremme om, at vi bør afholde en fælles høringskonference mellem Retsudvalget, Socialudvalget og Sundhedsudvalget.

Jeg mener også, det er vigtigt, at vi går ind og styrker de former for rådgivning, der er med hensyn til telefonrådgivning, med hensyn til forskning osv., og at vi får sat gang i arbejdet for at forebygge selvmord, forske i årsager igen. Det undrer mig, at regeringen har stoppet det, men jeg håber, det kan lykkes at samle flertal for at få sat gang i det og få styrket det og også, at vi måske ser mere bredt på de unges problemer, som andre også har været inde på.

Det er ikke kun selvmord, der er et stort problem. Vi har også en stor stigning i antallet af unge, der lider af spiseforstyrrelser, som har psykiske problemer osv., og det er nok nødvendigt, at vi ser på de udtryk for sårbarhed i sammenhæng.

Men når vi så skal se på, hvad der kan gøres, mener vi fra Enhedslistens side ikke, at det at gribe til forbud og straf er noget særlig godt værktøj i denne her sammenhæng. Det er jo ikke strafbart at begå selvmord.

Vi mener i Danmark, at man skal have ret til at bestemme, at nu vil man ikke leve livet længere. Selvfølgelig mener vi, det er tragisk, at unge begår selvmord, og vi skal gøre, hvad vi kan for at forebygge det. Jeg har svært ved at forstå, at nogen kan finde på at propagandere for selvmord.

Men hvis vi omvendt ser på den anden ende af livet, så har man jo også ofte i medierne været ude med, at man i Danmark skulle indføre aktiv dødsbistand, og man har talt meget om, hvor vigtigt det er, at folk selv har retten til at bestemme, hvornår de vil afslutte livet.

Jeg går ikke personlig ind for aktiv dødsbistand, men jeg mener, det er vigtigt, at vi bevarer det at have ret til at begå selvmord. Jeg vil så gerne gøre, hvad jeg kan, for, at ingen har det så elendigt, at de føler, de skal begå selvmord, at vi får bedst mulig behandling og omsorg osv., så ingen føler sig så ensom eller så plaget af smer-

ter. Men jeg mener, det er vigtigt at holde fast i, at folk har ret til at bestemme, at nu vil de ikke leve livet længere.

I forhold til de unge og hvad man kan gøre, er noget af det, vi har diskuteret i Enhedslisten, spørgsmålet om at lære de unge noget mere i skolen, give dem nogle værktøjer til, hvordan de lærer at sætte grænser, både hvordan man sætter grænser over for andre, og også hvordan man respekterer andres grænser. Det gælder både med hensyn til mobning, som flere har været inde på, med hensyn til seksuel chikane, og i det hele taget den almindelige omgang mellem mennesker.

Hvordan lærer man så at sætte sine egne grænser? Hvordan finder man ud af, hvad det er, der er vigtigt for, at man har ret til at være sig selv, at vi ikke behøver at ligne hinanden alle sammen, ikke behøver at være som idolerne? Der tror jeg, det er vigtigt, at vi går ind og styrker undervisningen i skolerne, så vi får givet de unge de værktøjer, der skal til.

Jeg synes, vi også skulle prøve at se på, om vi kunne gøre det i nordisk sammenhæng. Ligesom vi har fået igangsat en forskning på nordisk plan omkring pornificering af det offentlige rum, hvordan det påvirker de unge, hvad det betyder for udviklingen af deres selvopfattelse, så kunne der også være fornuft i, fordi de nordiske lande ligner hinanden så meget, at vi ser samlet på, hvad vi gør ved den stigning, som vi oplever i alle de nordiske lande med hensyn til selvmord, spiseforstyrrelser osv.

Jeg tror, det er vigtigt at tage fat i de unges selvmord, og der vil jeg gerne komme med et citat, som stod på en toilettdør på Nørre Gymnasium, hvor vi lige har holdt årsmøde i Enhedslisten. Med knaldrød læbestift var der en, der havde skrevet: Hvis blusen ikke passer, så er det blusen, der er for lille, og ikke din krop, der er for stor.

Kl. 18.00

Det tror jeg er vigtigt at lære de unge, at det ikke er dem, der skal skære en hæl og klippe en tå og passes til, så de passer til samfundet. Det er os, der skal sikre, at der er plads til, at man kan være, som man er, og at man er god nok, og at man kan holde fast i sig eget selv værd og lære at sætte sine grænser både i forhold til al den reklame og markedsføring osv., man udsættes for, og i forhold til mobning og chikane fra andre. Jeg tror, det er den vej, vi skal, men lad os diskutere det langt bredere end det, der er lagt op til her.